

การศึกษา

มารยาทของชาวอินโดนีเซีย
ตอนที่ ๒

การทำตัวอ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่เป็นสิ่งสำคัญในสังคมอินโดนีเซีย การใช้ภาษาก็ต้องใช้คำที่สุภาพ ถึงแม้ว่าในภาษาอินโดนีเซียจะไม่มีระดับของศัพท์ แต่จะมีคำที่เหมาะสมกว่าและสุภาพกว่า เช่น คำว่า *คะ/ครับ* (ตรงกับภาษาอังกฤษว่า *yes*) แทนที่จะใช้คำว่า *ya ya* ควรใช้คำว่า *baik baik* เวลาพูดต่อหน้าผู้ใหญ่ไม่ควรทำกิริยาที่ไม่สุภาพอย่างเช่น เท้าเอว ชูกมือในกระเป๋ากางเกง หรือเช็ดหน้า ควรจะตำรวม อากัปกริยาซึ่งแสดงถึงความตำรวมคือเอามือทั้งสองข้างประสานกันด้านหน้า อาจจะค้อมตัวเล็กน้อย เวลาเดินต่อหน้าผู้ใหญ่ควรค้อมตัวเล็กน้อย เวลานั่งต่อหน้าผู้ใหญ่หรือคนที่ตนไม่ได้มักคุ้นก็ไม่ควรนั่งไขว่ห้างหรือซิปลายเท้าไปทางนั้น

มารยาทในการเยือนบ้านคนอื่น ควรแต่งตัวสุภาพ ไม่ไปเยือนในช่วงเวลาละหมาด เช่น ช่วงพระอาทิตย์ตกดิน ควรติดต่อเจ้าของบ้านล่วงหน้า ควรจะกดกริ่งหรือเคาะประตูก่อน หรือกล่าวคำทักทายให้เจ้าของบ้านได้ยิน หากทัก ๓ ครั้งเจ้าของบ้านยังไม่มาเปิดให้ก็ควรจะมาใหม่ในเวลาอื่น ควรรอให้เจ้าของบ้านเชิญก่อนที่จะเข้าไปในบ้านหรือนั่ง เจ้าของบ้านเองควรจะให้แขกนั่งก่อนแล้วค่อยนั่งตาม บ้านในอินโดนีเซียส่วนใหญ่จะมีห้องรับแขกเล็ก ๆ หนึ่งบ้านไว้สำหรับต้อนรับแขกที่มีฐานะไม่นานนัก ดังนั้นคนที่มาเยือนก็ควรนั่งที่ที่เจ้าของบ้านเชิญ ควรถอดรองเท้าก่อนเข้าบ้าน ควรรอให้เจ้าของบ้านเชิญก่อนที่จะดื่มเครื่องดื่มและกินอาหารที่เจ้าของบ้านนำมาให้ เจ้าของบ้านควรถามก่อนว่าแขกต้องการน้ำอะไรเป็นพิเศษหรือไม่ แล้วควรใส่ถาดนำมาและไม่ควรจับแก้วตรงขอบแก้ว คนอินโดนีเซียนิยมต้อนรับแขกด้วยน้ำชาร้อนหรือน้ำหวานใส่น้ำแข็ง ก่อนจากควรกล่าวขอบคุณและกล่าวลา

บทสนทนาควรหลีกเลี่ยงเรื่องการเมือง เรื่องศาสนา เรื่องรายได้ หรือเรื่องนินทาผู้อื่น แต่ในขณะเดียวกันเรื่องสถานภาพสมรส เรื่องครอบครัว เป็นสิ่งที่นิยมถามกัน เรื่องการหยอกล้อเล่นกันไม่ควรเกี่ยวกับเรื่องศาสนาหรือชนชาติ.

สำหรับ สุฮาร์โย เขียน
ชลธิชา สูดบุษ สรูป